

[Ove Hansen.]

der står ledige. Ja, selv af 1 rums lejligheder er der 97, som ikke kan udlejes.

Hvis disse lejligheder, der er ledige, var udtryk for, at boligbehovet var dækket, var det glædelige tegn, men det er desværre langt fra tilfældet. Boligbehovet er fremdeles stort. De høje huslejer og boligindskuddets størrelse er vel nok den væsentligste årsag til de mange tomme lejligheder, men jeg skal ikke komme nærmere ind på disse problemer i dag; det bliver der jo mulighed for ved en senere behandling. Forslaget til ændring af ejerlejlighedsloven kan bidrage til, at der bliver flere disponible lejligheder til de boligsøgende, og hvad der er særdeles vigtigt er, at den meget omfattende spekulation, som beklageligvis har fundet sted — mange eksempler bekræfter det — nu i nogen grad vil blive bragt til ophør.

Vi har i boligudvalget modtaget en indsigtelse mod lovforslaget fra Fællesforeningen af Ejerlejlighedsforeninger i Danmark, ligesom foreningen har givet møde i udvalget og bl. a. peget på grundlovens § 73; der omhandler eventuel erstatningspligt. Endvidere har foreningen tilsendt os et responsum fra professor Bent Christensen. Jeg skal ikke nærmere kommentere skrivelsen eller udtalelsen fra professoren, det hører mere hjemme i juraens verden, men det er min opfattelse, at der ikke kan være tale om erstatningspligt, og min opfattelse bestyrkes af justitsministeriets skrivelse af 15. februar i år til boligministeriet. Denne skrivelse er optrykt som bilag til betænkningen.

Når jeg anser det for meget betydningsfuldt, at den, der erhverver en ejerlejlighed, ikke før en nærmere fastsat frist kan overtage lejligheden, såfremt den i forvejen er udlejet, er årsagen den, at det ikke skal være sådan, at de, der har pengene, kan få en lejlighed, nemlig ved at købe den, mens de, der ikke har midler, i mange tilfælde vil være afskåret fra at få en lejlighed.

Omkring hovedstaden og i mange udviklingskommuner er boligbehovet fremdeles stort. Under udvalgsarbejdet er det blevet oplyst, at i 74 af landets 277 kommuner har man lejeregulering og boliganvisning. Der var i folketingsudvalget stor forståelse for, at bestemmelsen i § 67 a i loven om midlertidig regulering af boligforholdene, den såkaldte 5 års bestemmelse, der går ud på, at

erhververne ikke selv kan benytte lejligheden til beboelse før udgangen af 1976, kun skulle gælde i de 74 kommuner, hvor regulering og boliganvisning finder sted. Derimod var forståelsen for det primære i lovforslaget, at ejerlejligheder kun kan godkendes i nybyggeri, betydelig mindre. Jeg anser dog denne bestemmelse for meget betydningsfuld og havde gerne set, at der havde været forståelse for og anerkendelse af, at ejerlejlighedsprincippet blev godkendt, men kun for det nye byggeris vedkommende. Det var desværre ikke muligt at få VKR-partierne med, hvorfor socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer i udvalget alene indstiller lovforslaget til vedtagelse. Der er således kun tale om et beskedent flertal i udvalget for, at ejerlejligheder i fremtiden kun må tillades i nyt byggeri, men jeg vil trods det lille flertal alligevel sige, at jeg anser denne bestemmelse for at være særdeles værdifuld. Jeg tror, den vil bidrage til at sætte en stopper for den ofte meningsløse og utiltalende spekulation med ejerlejligheder i tidligere opførte boliger.

Boligministeren har stillet et ændringsforslag til § 67 a i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, som går ud på, at en erhverver af en ejerlejlighed kun kan tage lejligheden i anvendelse, dersom han opfylder boliganvisningsbestemmelserne. Denne ændring finder jeg afgjort er en forbedring, og det er min opfattelse, at det samme gør alle medlemmer i boligudvalget.

Med hensyn til lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene, bl. a. bortfaldet af de 25 pct. lejeforhøjelse ved genudlejning, har det heller ikke været muligt at få oppositionen med. Det er der måske ikke så meget at sige til, da den jo under den forrige regering gennemførte denne bestemmelse om en efter min mening urimelig lejeforhøjelse, og nu er det vel lidt svært for de samme partier at gå med til, at man fratager denne bestemmelse. At den ikke har vundet tilslutning hos lejerne, er vel forståeligt, men i grundejerkredse har begejstringen også været ret begrænset. Det skyldes naturligvis ikke så meget selve forhøjelsen som den forskelsbehandling, forhøjelsen har givet anledning til i grundejerkredse. Jeg er glad for, at denne bestemmelse nu kan bringes til ophør fra 1. april i år. Jeg beklager de lejere, der i den mellemliggende tid har måt-